

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Noskové a soudců JUDr. Zoji Dvořákové a Mgr. Michaela Nipperta ve věci žalobce: V [redacted] S [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] zast. JUDr. Josefem Biňovcem, advokátem se sídlem v Praze 7, Strossmayerovo nám. 977/2, proti žalované: **Generali pojišťovna, a.s.**, IČO: 61859869, se sídlem v Praze 2, Bělehradská 132, o zaplacení 75 000 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10. října 2016, čj. 17C 71/2015-83,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu I. stupně se p o t v r z u j e .
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení na náhradu odvolacího řízení částku 300 Kč.

O d ů v o d n ě n í

Usnesením ze dne 10. října 2016, čj. 17C 71/2015-83, Obvodní soud pro Prahu 2 (I.) zastavil pro překážku věci rozsouzené řízení ve shora označené věci a (II.) uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení částku 300 Kč. Své rozhodnutí odůvodnil zjištěním, že žalobce se v řízení, jež bylo vedeno u téhož soudu pod sp. zn. 22C 305/2014, domáhal zaplacení částky 175 000 Kč jako bolestného v souvislosti se zraněním, které utrpěl při dopravní nehodě dne [redacted], a pravomocným rozsudkem mu bylo přiznáno 76 515 Kč, když částku 76 768 Kč mu žalovaná zaplatila ještě v průběhu řízení; v rámci této náhrady byla odškodněna **bolest v širším smyslu**, tedy i duševní strádání, jehož kompenzace se též žalobce domáhá žalobou v nyní projednávané věci. Přisouzená částka totiž vycházela ze znaleckého posudku, jímž žalobce dokládal opodstatněnost svého nároku a v němž byly jako následky dopravní nehody hodnoceny vedle vlastního bolestného (tj. bolestného v užším smyslu vycházejícího z posouzení utrpěných poranění jako tělesného strádání) také strádání duševní, popsané jako [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]. V tomto širším smyslu bylo také bolestné žalovaným částečně uznáno

o.s.ř. lze napadené rozhodnutí přezkoumat, aniž by bylo nutno nařídit jednání. Zjistil, že odvolání žalobce není opodstatněné.

Pokud jde o první z námitek, totiž že napadené usnesení je neúplné, neboť neobsahuje poučení o možnosti podat proti němu odvolání, ta je irelevantní, jestli žalobce podal své odvolání včas. Nesprávné a nebo vůbec neposkytnuté poučení o možnosti podat odvolání v rozhodnutí soudu má následek předpokládaný ust. § 204 odst. 2 věta druhá o.s.ř., tj. možnost podat odvolání ve lhůtě až tříměsíční. Není zřejmé, proč tuto námitku uplatnil žalobce, který podal odvolání proti napadenému rozhodnutí dokonce ve lhůtě předpokládané ust. § 204 odst. 1 o.s.ř., tj. jako by byl poučen řádně. Jiný procesní následek uvedené opomenutí soudu nemá, zákon jej nepředpokládá, a tato odvolací námitka je proto pro posouzení věci irelevantní.

Pokud jde o druhou námitku, kdy žalobce argumentoval tím, že v projednávané věci se domáhá uspokojení jiného nároku, než který uplatnil v řízení vedeném pod sp. zn. 22C 405/2014, odvolací soud ji nepovažuje za důvodnou. V řízení o žalobě pro bolestné sice žalobce požadoval výslovně *náhradu za bolest* – tj. strádání, které bylo následkem úrazu a souviselo s léčbou, avšak ačkoliv v uvedené žalobě výslovně nepopsal jevy, které zdůraznil v žalobě podané 4.3.2015 (nutnost v nemocnici vykonávat osobní potřebu v pokoji před ostatními pacienty a za asistence sester, jejichž pomoc potřeboval i při osobní hygieně, s níž mu po propuštění do domácího prostředí musela pomáhat přítelkyně, nutnost využívat pomoci sester při sedání a učení se vstávání a chození o berlích, psychické potíže a nutnost brát léky proti bolesti i na spaní), sám v průběhu řízení k doložení výše nároku předložil znalecký posudek Doc. MUDr. Hovorky, který v souladu s Metodikou a jejím pojetím bolesti jako fyzického i duševního strádání ohodnotil bolestné jako souhrn tělesných i psychických útrap. Jestliže znalec do vyčíslení bolestného zahrnul i ohodnocení uvedených duševních útrap, předložením takového posudku dal žalobce sám najevo, že tyto psychické projevy doprovázející jeho zranění a následnou léčbu (které znalec ohodnotil) považuje za součást bolestného. Žalobce ostatně netvrdí, že by se proti rozsudku vydanému v řízení sp. zn. 22C 405/2014 odvolal s argumentem, že je mu částečně přiznáno odškodnění za něco, co nepožadoval (psychické aspekty bolesti), přestože z odůvodnění tehdy vydaného a již pravomocného rozsudku zřetelně vyplývá, že ohodnocení psychických strážní uvedených znalcem ve vyčíslení bolestného pod položkou S063 - které právě výše zmíněné problémy z pohledu ohodnocení bolestného specifikuje, popisuje a hodnotí - soud, byť se nejedná o projevy tělesného strádání, považoval za součást bolestného.

Jak bylo výše vysvětleno, v řízení o žalobě vedené pod sp. zn. 22C 405/2014 byly takto s vědomím a souhlasem žalobce projednány nejen tělesné, ale i duševní aspekty bolesti vzniklé v souvislosti s úrazem žalobce a jeho léčbou, a o takto pojatém nároku na bolestné – tj. o bolestném v širším slova smyslu jako utrpení zahrnujícím tělesné i duševní strádání – bylo také rozhodnuto. Uplatňuje-li žalobce v nyní projednávané věci nárok na odškodnění nemajetkové újmy, již utrpěl v důsledku toho, že byl v rámci léčebné hospitalizace fixován v nucené poloze s vyvěšenou nohou, v konání osobní potřeby a hygienických úkonů odkázán na pomoc sester a pociťoval úporně, že se tak dělo v přítomnosti ostatních pacientů aj., jak uvedl v žalobě, je nutno konstatovat, že se jedná o psychickou složku bolesti, o níž již bylo na základě jeho žaloby jednáno a rozsudkem č.j. 22C 305/2014-45 také pravomocně rozhodnuto, čímž vznikla pro projednání téhož nároku překážka věci rozsouzené. Ve smyslu ust. § 159a odst. 4 o.s.ř. o něm proto nelze jednat znovu.

Protože překážka věci rozsouzené je neodstranitelnou překážkou řízení, je soud při jejím zjištění povinen řízení zastavit (§ 104 odst. 1 o.s.ř.). Soud I. stupně tedy nikterak nepochybil, když řízení o žalobě z 27.2.2015 pro překážku rei iudicatae zastavil, a odvolací soud proto jeho rozhodnutí jako věcně správné potvrdil (§ 219 o.s.ř.), a to včetně správného výroku o nákladech řízení.

I v odvolacím řízení vzniklo žalované vůči žalobci právo na náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za úkon v odvolacím řízení učiněný – písemné vyjádření k odvolání žalobce (§ 146 odst. 2 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí dovolání *není* přípustné, *ledaže* by dovolací soud dospěl na základě dovolání podaného do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

V Praze dne 29. prosince 2016

JUDr. Irena Nosková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Monika Vrzalová